

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej⁽¹⁾;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Republika Włoska podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, utrzymuje, iż Rada zezwoliła na procedurę wzmocnionej współpracy wykraczając poza granice przewidziane w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy TUE, zgodnie z którym wzmocniona współpraca może zostać ustanowiona jedynie w ramach kompetencji niewyłącznych Unii. Tymczasem Unia posiada wyłączne kompetencje w zakresie tworzenia „europejskich praw własności intelektualnej”, których podstawą jest art. 118 TFUE.

Po drugie twierdzi ona, że zezwolenie na wzmocnioną współpracę w niniejszym przypadku prowadzi do przeciwnych skutków lub w każdym razie skutków niezgodnych z celami, dla których instytucja ta została ustanowiona w traktatach. W zakresie w jakim wspomniane upoważnienie jest niezgodne jeśli nie z brzmieniem to przynajmniej z duchem art. 118 TFUE narusza ono art. 326 ust. 1 TFUE stanowiący, iż wzmocniona współpraca jest podejmowana w poszanowaniu traktatów i prawa Unii.

Po trzecie Republika Włoska zarzuca, że decyzja upoważniająca została podjęta bez odpowiedniego zbadania kwestii dotyczących tzw. last resort i bez należytego uzasadnienia w tym względzie.

Wreszcie, zdaniem skarżącej decyzja upoważniająca narusza art. 326 TFUE, ponieważ narusza rynek wewnętrzny, wprowadzając przeszkody w handlu między państwami członkowskimi i dyskryminację wśród przedsiębiorstw oraz prowadząc do zakłócenia konkurencji. Ponadto wspomniana decyzja nie wzmacnia procesu integracji Unii, stojąc w ten sposób w sprzeczności z art. 20 ust. 1 akapit drugi TUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, s. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna (Bułgaria) w dniu 14 czerwca 2011 r. — Dobrudzhanska petrolna kompania AD przeciwko Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Dyrektor wydziału „zażalenia i administracja wykonawcza” w Varnie przy administracji centralnej krajowej agencji skarbowej)

(Sprawa C-298/11)

(2011/C 232/35)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administrativen sad Varna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dobrudzhanska petrolna kompania AD

Strona pozwana: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”, grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Dyrektor wydziału „zażalenia i administracja wykonawcza” w Varnie przy administracji centralnej krajowej agencji skarbowej)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2006/112 z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w zakresie dostaw pomiędzy osobami powiązаныmi, gdy świadczenie wzajemne jest niższe od wartości wolnorynkowej, wartość wolnorynkowa operacji stanowi jedynie wówczas podstawę opodatkowania, gdy dostawca lub odbiorca nie są uprawnieni do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z kupnem lub wytworzeniem towarów będących przedmiotem dostawy?
- 2) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy dostawca wykonał prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z towarami lub usługami, będącymi przedmiotem następujących później dostaw pomiędzy osobami powiązаныmi o wartości niższej od wartości wolnorynkowej, i owe prawo do odliczenia podatku naliczonego nie zostało skorygowane na podstawie art. 173–177 dyrektywy, a dostawa nie podlega zwolnieniu na podstawie art. 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378 ust. 2 lub art. 380–390 dyrektywy, państwo członkowskie nie może ustanowić środków, na podstawie których podstawę opodatkowania stanowi wartość wolnorynkowa?
- 3) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy dostawca wykonał prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego związanego z towarami lub usługami, będącymi przedmiotem następujących później dostaw pomiędzy osobami powiązаныmi o wartości niższej od wartości wolnorynkowej, i owe prawo do odliczenia podatku naliczonego nie zostało skorygowane na podstawie art. 173–177 dyrektywy, państwo członkowskie nie może ustanowić środków, na podstawie których podstawę opodatkowania stanowi wartość wolnorynkowa?
- 4) Czy art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 wymienia w sposób enumeratywny przypadki tworzące przesłanki, przy spełnieniu których państwo członkowskie może ustanowić środki, na podstawie których podstawę opodatkowania w zakresie dostaw stanowi wartość wolnorynkowa?
- 5) Czy przepis prawa krajowego, taki jak art. 27 ust. 3 pkt 1 Zakon za danak varhu dobavenata stoinost (ustawy o podatku VAT) jest dopuszczalny w innych przypadkach, niż wskazane w art. 80 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2006/112?

6) Czy w przypadku takim, jak w niniejszej sprawie przepis art. 80 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112 ma skutek bezpośredni, i czy sąd krajowy może go zastosować bezpośrednio?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck — Austria) — Pensionsversicherungsanstalt przeciwko Andrei Schwab

(Sprawa C-547/09) (¹)

(2011/C 232/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-341/10) (¹)

(2011/C 232/37)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Portugalia) — Manuel Afonso Esteves przeciwko Axa — Seguros de Portugal SA

(Sprawa C-437/10) (¹)

(2011/C 232/38)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 czerwca 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez tribunal de première instance de Namur — Belgia) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) przeciwko État belge — SPF Finances

(Sprawy połączone C-622/10 i C-623/10) (¹)

(2011/C 232/39)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 17 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Minister van Financiën przeciwko G. in 't Veld

(Sprawa C-110/11) (¹)

(2011/C 232/40)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 160 z 28.5.2011.